

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תגרי לוד לא שכיה דטעו.												ז	◇	נא.
אושפזיכניה דרמי בר חמא זבין חמרא וטעה. אשכחיה דהוה עציב													○	נא.
אמאי עציבת?	אמר ליה: [רמי בר חמא]												○	נא.
אמר ליה: זביני חמרא וטעאי.													○	נא.
זיל הדר בכ.	אמר ליה: [רמי בר חמא]												○	נא.
אמר ליה: הא שהאי לי יותר מכדי שאראה לתגר או לקרובי.													○	נא.
שדריה לקמיה דרב נחמן.													○	נא.
לא שנו אלא לוקח, אבל מוכר - לעולם חוזר. מאי טעמא - לוקח מקחו בידו, כל היכא דאזיל מחוי ליה, ואמרי ליה אי טעה אי לא טעה. מוכר דלא נקט מקחיה בידיה, עד דמיתרמי ליה זבינתא כזבינתיה, וידע אי טעה אי לא טעה.	אמר ליה: [רב נחמן]												◇	נא.
ההוא גברא דהוה נקט ורשכי לזבונאי, קרי שיתא ושויא חמשא, ואי הוה יהבי ליה חמשא ופלגא - הוה שקיל.													○	נא.
אתא ההוא גברא ואמר: אי יהיבנא ליה חמשא ופלגא - הויא מחילה, אתן ליה שיתא ואתבעיה לדינא. אתא לקמיה דרבא													○	נא.
לא שנו אלא בלוקח מן התגר, אבל בלוקח מבעל הבית - אין לו עליו אונאה.	אמר ליה: [רבא]												◇	נא.
ההוא גברא דהוה נקט כפי לזבונאי, קרי שתין ושווי חמשין, ואי הוה יהבי ליה חמשין וחמשא הוה שקיל.													○	נא.
אתא ההוא גברא ואמר: אי יהיבנא ליה חמשין וחמשא הויא מחילה, אתן ליה שיתין, ואתבעיה לדינא. אתא לקמיה דרב חסדא.													○	נא.
לא שנו אלא בלוקח מן התגר, אבל בלוקח מן בעל הבית - אין לו עליו אונאה.	אמר ליה: [רב חסדא]												◇	נא.
ישר	אמר ליה רב דימי:												■	נא.
וכן אמר רבי אלעזר	ישר.												■	נא.
כשם שאונאה להדיט כך אונאה לתגר	והא אנן תנן:												◇	נא.
מאן הדיט - לאו בעל הבית?													ז	נא.
בצדרייתא, אבל מאני תשמישתיה דיקורי עליה - לא מזבין להו אי לאו בדמי יתירי.	רב חסדא:												◇	נא.
אחד הלוקח ואחד המוכר יש להן אונאה.													■	נא.
כשם שאונאה להדיט כך אונאה לתגר.	[ת"ק]												◇	נא.
אין אונאה לתגר.	רבי יהודה:												◇	נא.
מי שהוטל עליו ידו על העליונה, רצה - אומר לו: תן לי מעותי, או תן לי מה שאניתני.													■	נא.
מנהני מילי?													^	נא.
(ויקרא כ"ה) וכי תמכור ממכר לעמיתך אל תונו. אין לי אלא שנתאנה לוקח, נתאנה מוכר מגין - תלמוד לומר (ויקרא כ"ה) או קנה אל תונו.	דתנו רבנן:												◇	נא.
ואיצטריך למכתב לוקח, ואיצטריך למכתב מוכר. דאי כתב רחמנא מוכר - משום דקים ליה בזבינתיה, אבל לוקח דלא קים ליה בזבינתיה - אימא לא אזהריה רחמנא בלא תונו. ואי כתב רחמנא לוקח - משום דקא קני, דאמרי אינשי: זבנית - קנית. אבל מוכר, דאבודי קא מוביד, דאמרי אינשי: זבין אוביד, אימא לא אזהריה רחמנא בלא תונו - צריכא.													◇	נא.
אין אונאה לתגר.	רבי יהודה:												■	נא.
משום שהוה תגר אין לו אונאה?													ז	נא.
בתגר ספסר שנו. מאי טעמא - מידע ידע זבינתיה כמה שווא, ואחולי אחיל גביה. והאי דזבנא הכי - משום דאתרמיא ליה זבינתא אחריתי. - והשתא מיהא קא הדר ביה	רב נחמן אמר רב:												◇	נא.
מאי אין לתגר אונאה - אינו בתורת אונאה, שאפילו פחות מכדי אונאה חוזר.	רב אשי:												◇	נא.
תניא כוותיה דרב נחמן													■	נא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא מציעא-הזהב	מימרא	רבי יהודה:								■	■		
תגר אין לו אונאה, מפני שהוא בקי.													
מי שהוטל עליו ידו על העליונה וכו'.												■	<
מני מתניתין? לא רבי נתן, ולא רבי יהודה הנשיא.										⚡	◇		נא.
אי רבי נתן - מתניתין קתני רצה וברייתא לא קתני רצה.										■	⚡	◇	נא.
אי רבי יהודה הנשיא - מתניתין קתני לוקח, ברייתא קתני מוכר										■	⚡	◇	נא.
(סימן: ז"ב ר"ש).												◇	נא.
אונאה זו, איני יודע מי שנאה.	רבי אלעזר:											⚡	נא.
לעולם רבי נתן היא, ותני נמי בברייתא רצה.	רבה:											!	◇
לעולם רבי יהודה הנשיא היא, ומאי דשייר במתניתין קא מפרש בברייתא.	רבה:											!	◇
דיקא נמי	רב אשי:											■	נא.
אחד הלוקח ואחד המוכר	דקתני:											■	נא.
ומפרש ליה ללוקח, שמע מינה שיוריה שייריה למוכר, שמע מינה.												■	נא.
האומר לחבירו: על מנת שאין לך עלי אונאה, רב אמר: יש לו עליו אונאה	אימתר: [רב]											♣	◇
אין לו עליו אונאה.	שמואל:											♣	◇
לימא רב דאמר כרבי מאיר, ושמואל דאמר כרבי יהודה.												⚡	נא.
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת, ותנאו בטל, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											♣	⚡
בדבר שבממון תנאו קיים.	רבי יהודה:											♣	⚡
אנא דאמרי - אפילו לרבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם - אלא ידיעה וקא מחלה, אבל הכא - מי ידע דמחיל?	אמר לך רב:											!	◇
אנא דאמרי אפילו לרבי מאיר עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא דודאי קא עקר, אבל הכא - מי יימר דקא עקר מיד?	ושמואל אמר:											!	◇
האומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה, על מנת שאין בו אונאה - הרי יש בו אונאה.	רב ענן, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל:											■	◇
הנושא והנותן באמנה, והאומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה.	מיתבי:											⚡	◇
לרב דאמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יהודה, הא מני?												⚡	נא.
מחזורתא רב אמר כרבי מאיר, ושמואל דאמר כרבי יהודה.	אביי:											!	◇
לא קשיא כאן - בסתם, כאן - במפרש.	רבה:											!	◇
במה דברים אמורים - בסתם, אבל במפרש, מוכר שאמר ללוקח: חפץ זה שאני מוכר לך במאתים, יודע אני בו שאינו שוה אלא מנה, על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה. וכן לוקח שאמר למוכר: חפץ זה שאני לוקח ממך במנה, יודע אני בו ששוה מאתים, על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה.	דתניא:											■	!
הנושא והנותן באמנה - הרי זה לא יחשב את הרע באמנה ואת היפה בשוה, אלא: או זה וזה באמנה, או זה וזה בשוה. ונותן לו שכר כסף, שכר גמל, שכר פונדק, שכר עצמו אינו נוטל, שכבר נתן לו שכרו משלם.	תנו רבנן:											■	◇
שכרו משלם מהיכא קא יחיב ליה?												⚡	נא.
בצדוויי, דיהבי ארבע למאה.	רב פפא:											!	◇
כמה תהא הסלע הסירה ולא יהא בה אונאה? רבי מאיר אומר: ארבע איסרות, איסר לדינר.	[רבי מאיר]												■
ארבע פונדיונות, פונדיון לדינר.	רבי יהודה:												■